

- И выкашѣ-то ми да дойде при тебе.
- 2 Не скрый лице-то си отъ мене:
Въ день-тъ на ѹтѣшеніе-то ми, приклони къмъ
мене ѹхо-то си:
Въ день-тъ който *ты* призывамъ, послышай ма
скоро.
- 3 Защото изчезнахъ като дымъ дни-тѣ ми,
И кости-тѣ ми като хвостіе изсхнухъхъ.
- 4 Поражено є сердце-то ми и изсхнуло като трѣва,
Щото забравихъ да ѣмъ хлѣбъ-тъ си.
- 5 Отъ гласъ-тъ на въздыханіе-то ми,
Кости-тѣ ми прилѣпихъхъ за кожъ-тъ ми.
- 6 Уподобихъ са на немытъ въ пѣстыни:
Станухъ като ноциный вранъ въ развалины.
- 7 Пѣмамъ сзвъ, и съмъ като врачъ
Осаменено на покрывъ-тъ на кщія-тъхъ.
- 8 Всакой день ма поношаватъ непріатели-тѣ ми:
Кои то свирѣпѣютъ върхъ мене кълятъ са противъ
мене.
- 9 Защото ядохъ пепелъ като хлѣбъ,
И смѣсихъ сзвъ сзавы питіе-то си,
- 10 Поради гнѣвъ-тъ ти и раздраженіе-то ти:
Защото си ма дигналъ, и хвърлилъ си ма долъ.
- 11 Дни-тѣ ми сж като сѣнка въ ѹклоненіе,
И азъ изсхнухъхъ като трѣва.
- 12 Но ты, Господи, въ вѣкъ прѣбываешь,
И память-та ти въ родъ и родъ.
- 13 Ты ще станешь, ще са смилнешъ за Сіонъ;
Защото є вѣме да го помилавашъ,
Защото опредѣленно-то вѣме дойде.
- 14 Понеже раби-тѣ ти желаютъ за каменіе-тѣ мѣ,
И милѣютъ за пѣръсть-тъ мѣ.
- 15 Тогдазы язычници-тѣ ще са ѹбожатъ отъ име-то Го-
сподне,
И вси-тѣ земни царіе отъ славъ-тъ ти.